

Kálmán RENNER

Iets meer dan 10 jaar geleden overleed de hongaarse medailleur Kálmán Renner .

Ons lid Richard Peterhänsel uit Duitsland , die meer dan 20 jaar zijn persoonlijke vriend was , schreef toen zijn “In memoriam” , dat wij hierbij publiceren .

Tijdens onze Algemene Vergadering van 16 april 2005 , zal Richard Peterhänsel een belangrijk overzicht tonen van de portretmedailles van deze kunstenaar .

W.F.

In memoriam Kálmán RENNER

Richard Peterhänsel
Vertaling Willy Faes

Op 13 april 1994 overleed te Sopron (Ödenburg), de bekende hongaarse medailleur Kálmán Renner, die ook buiten zijn land zeer gekend was.

Hij werd op 8 december 1927 te Sopron (Ödenburg) geboren. Zeer jong bestond bij hem een bepaalde aantrekkingskracht voor metaal. Hij stamde uit een familie van kopergraveurs en kopersmeden. Zelf behaalde hij het diploma van machine werktuigkundige.

Na verschillende experimenten ontwierp hij zijn eerste “echte” medaille met de beeldenaar van Joseph Haydn. Alhoewel Renner geen kunstonderwijs volgde, kreeg hij de steun van Professor Joseph Reményi, de ‘vader’ van de hongaarse medaillekunst. Tot zijn overlijden, ontwierp Renner ongeveer 420 verschillende, meestal gegoten, medailles en enkele grotere reliëfs in brons.

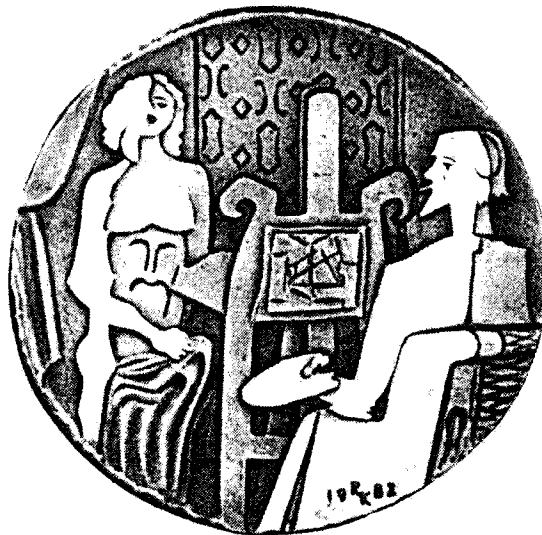
Het merendeel van deze penningen werden gemaakt in opdracht van de staat of van gemeenten voor huldes of jubilea. Maar het zijn niet die creaties waardoor hij bekendheid verwierf maar wel de uitzonderlijke portretmedailles die hij speciaal voor de penningliefhebbers ontworpen heeft. De leden van de “Deutschen Medaillengesellschaft” zullen zich de talrijke medailles herinneren die hij als jaargift voor de vereniging verwezenlijkte.

Die medailles en nog vele andere fel begeerde gegoten penningen werden na het gieten steeds door hem manueel bijgewekt. Ze werden dan ook in een geringe oplage uitgegeven. Bij iedere portretmedaille werd eerst een diepgaand historisch onderzoek gemaakt om het werk en de persoonlijkheid van de geportretteerde te achterhalen. Op die manier zijn charactervolle portretmedailles ontstaan, verschillend van de typische “serie”medailles. Het is dan ook niet te verwonderen dat zijn penningen sinds 1967 (behalve 1992) op alle FIDEM tentoonstellingen te zien waren. Zijn werk werd bekroond met meerdere huldes en onderscheidingen.

Naast meer dan 40 persoonlijke tentoonstellingen (o.a. Altenburg, Augsburg, Berlin, Gotha, Kempten, Nürnberg en Bad Wimpfen), nam hij deel aan een hele reeks hongaarse groepstentoonstellingen.

Zijn mooiste medailles hebben een ereplaats gevonden in heel wat musea ter wereld (o.a. Altenburg, Amsterdam, Berlin, Breslau, Dresden, Firenze, Gotha, Helsinki, Lisboa, London, Madrid, Moskou, München, New York, Ottawa, Praha, St.Petersburg, Stockholm, Tahiti, Warszawa en Washington).

Zijn verdienste als stichter en promotor van de tweejaarlijkse medaille biennale van Sopron is eveneens het vermelden waard.

Henry Jacot

Marc Vancraenbroeck

Henry Jacot is in 1928 te Le Locle (canton van Neuchâtel – Zwitserland) geboren. Hij volgde als graveur de lessen van de Kunstschool van La Chaux-de-Fonds. Hij vervolgde zijn opleiding met stages te Zürich en aan de Kunstakademie van Stuttgart, daarna te Parijs waar hij cursussen aan de Nationale School voor Schone Kunsten, sectie medaillegravure, volgde en waar hij Henri Dropsy als leraar had.

Tekenaar, graveur van medailles en vooral burijsgraveur, is Henry Jacot als een vakmeester in zijn kunst erkend. Zijn werken bevinden zich in de publieke verzamelingen van de Zwitserse Statenbond en van de Staat van Neuchâtel en in deze van Stockholm, Arezzo, La Chaux-de-Fonds, Genève, Lugano, Łódź, het Polytechnicum van Zürich en in de CIFOM – Le Locle. Sinds 1967, stelde hij zijn werken ten toon te Genève, Tokyo, Lugano, Łódź, La Chaux-de-Fonds, Ljubljana, Mulhouse, New Delhi, Kraków, enz.

Zijn medailles alsook zijn kopergravures zijn in een zeer klein aantal geproduceerd. Zoals hijzelf aan Pierre-André Delachaux vertelde: *“Ik ben graveur en niet verzamelaar van mijn eigen werk ... Ook mijn persoonlijk telraam laat mij rekeningen maken ... Dus, ik bind mijzelf ... ik neem in dienst ... en ik moet berekeningen maken. Ik wil geen “financiële debacle” meemaken. Dus, ik pas op!”*

In hetzelfde onderhoud, spreekt Henry Jacot over de medaille en de medailleur:

En nu, laat ons over de medaille spreken.

Een naam die men in zijn reiszak moet hebben is die van Pisanello, zijn tekeningen maar ook zijn reeks van een twintigtal medailles.

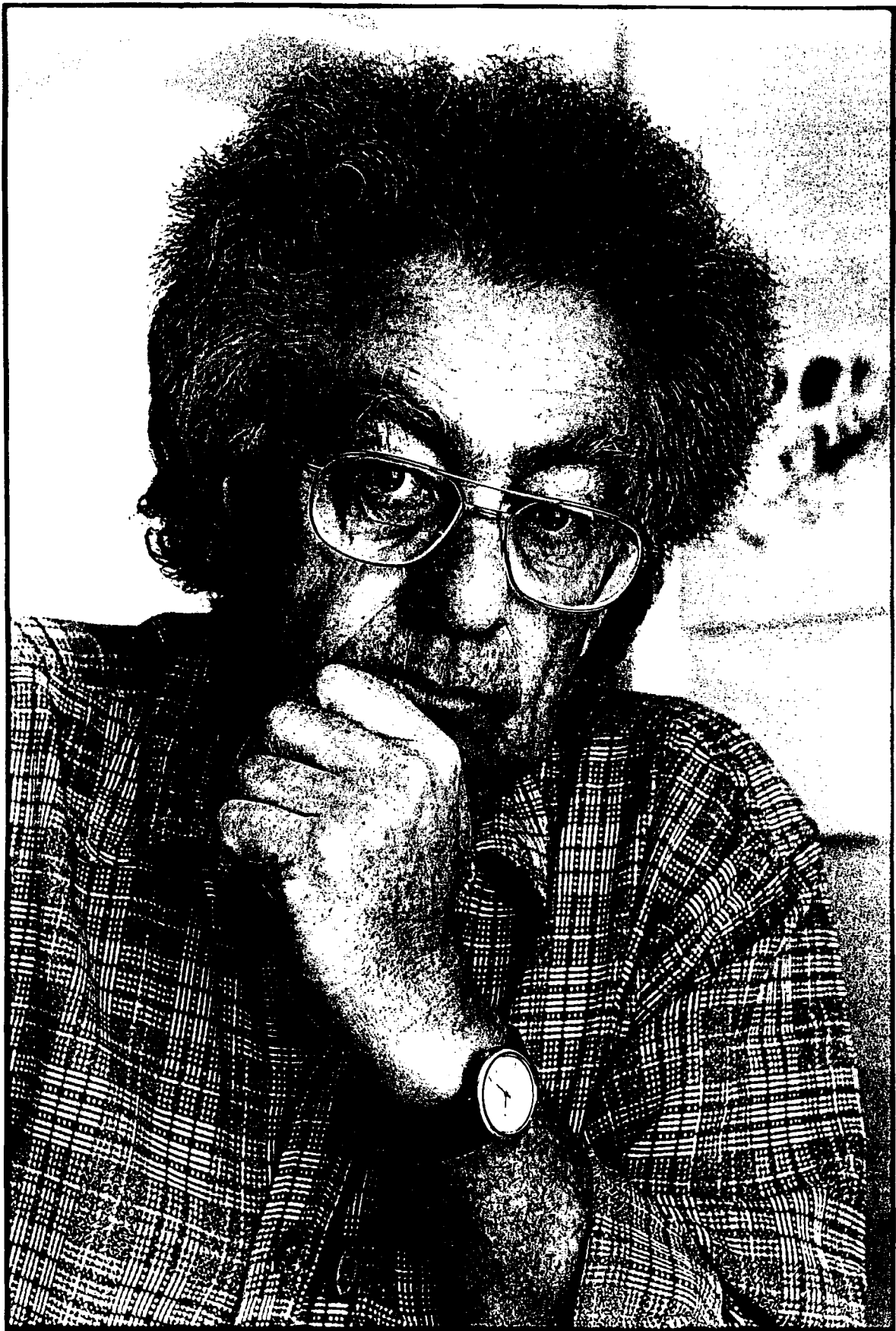
Ik heb Griekse en Romeinse munten ontdekt. Dit zijn gratievolle openbaringen.

Daarna moet men zijn periode van opleiding verlaten, en zelf medespeler worden.

Vanaf ongeveer 1955, dankzij de “Fédération internationale des éditeurs de médailles”, heb ik een aantal zeer goede Europese medaillekunstenaars ontdekt. Ik denk aan de medailleurs Romagnoli, Orlando Orlandini, Giampaoli, Veroi, Manzu, voor de Italianen. Raymond Joly, Henri Dropsy, André Galtié, Lay, Georges Adam, voor de Fransen. En nog veel anderen waarvan ik mij de namen niet meer herinner. Ik heb deze mensen lief, daarom spreek ik over hen. Men moet leven als een bezetene ... Op een dag, ontdekte ik Georges-Henri Adam. Ik was van streek gebracht en ik meende te begrijpen dat ik hem in zijn zoeken moest volgen.

..... (Men vraagt hem of hij ooit aan monumentale beelden gedacht heeft)

Inderdaad, ik heb er aan gedacht, maar om beelden te maken, moet men over grote ruimten, grote oppervlaktes beschikken. Ik zie mij geen beelden maken in kleine benepen plaatsen. Het vraagt ruimte, de wind moet muziek kunnen maken rond de stenen en andere materialen. Alhoewel ik van beeldhouwkunst hou, heb ik hiervoor de aangepaste plaats niet gevonden en ook de tijd ontbrak.

Ik maakte medailles uit noodzaak – ik had een familie. Ik ben graveur, ik werkte voor een firma die medailles vervaardigde (Huguenin, NVDR), dus voor mij lag een nieuwe weg en ik volgde hem. Langzaamaan, ben ik in deze enigszins bestofte wereld binnengedrongen, maar dat was mij egaal: het is voldoende deze stof weg te blazen om blikken ... vormen ... teksten te ontdekken – een tekst is een muziek op zichzelf - ... spitsvondige vormen en harmonie te ontdekken. Met medailles te vervaardigen heeft men veel contacten zowel met de beeldhouwkunst als met de schilderkunst. Ik heb soms veel vreugde gevonden met te werken in dit veeleisend vak.

Maar ik heb juist de euromunten ontdekt ... rommel van laag allooi, juist genoeg om een ronde op de draaimolen te betalen ! Het is een diep verval ! Men moet absoluut onze eigen munt scheppen. Laat ons reageren !

Verder, spreekt hij over zijn werk als graveur :

In medaille, de afbeelding van de Muze graveren ... is Koningswerk ... met voorzichtigheid om de fee , die in haar stalen paleis slaapt , niet te wekken ... het is met kleine slagen van hamer en burijn dat men haar profiel ... haar blik ... tracht te ontdekken ... bij het spelen van schaduwen en lichten , haar persoonlijkheid af te grenzen en dan in brons , gedrukt et geslagen, vormen zullen worden om te liefkozen ...

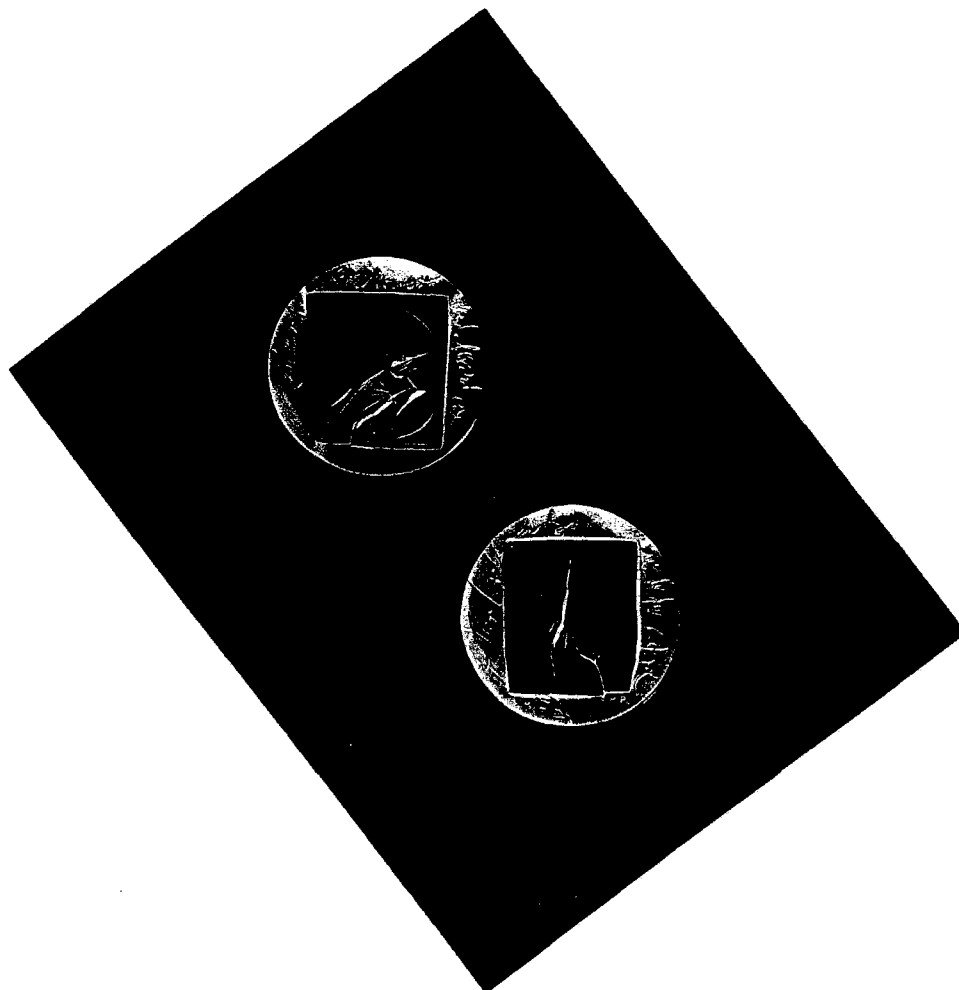
*
* *

Zoals u kunt vaststellen aan de hand van enkele reproducties , is de stijl van Henry Jacot ver van figuratief . Zijn krachtige werken , met brio gemaakt , kunnen soms storen , maar laten u zeker niet onverschillig. Oordeel zelf maar ...

Mijn dank aan Henry Jacot en aan de uitgeverij Gilles Attinger die mij toegelaten hebben citaten en foto's over te nemen en te reproduceren uit dit mooi boek, gedrukt in 2003 . Dit gaf mij de mogelijkheid een origineel kunstenaar te benaderen in het vak dat ons allen boeit : de kunstmedaille¹

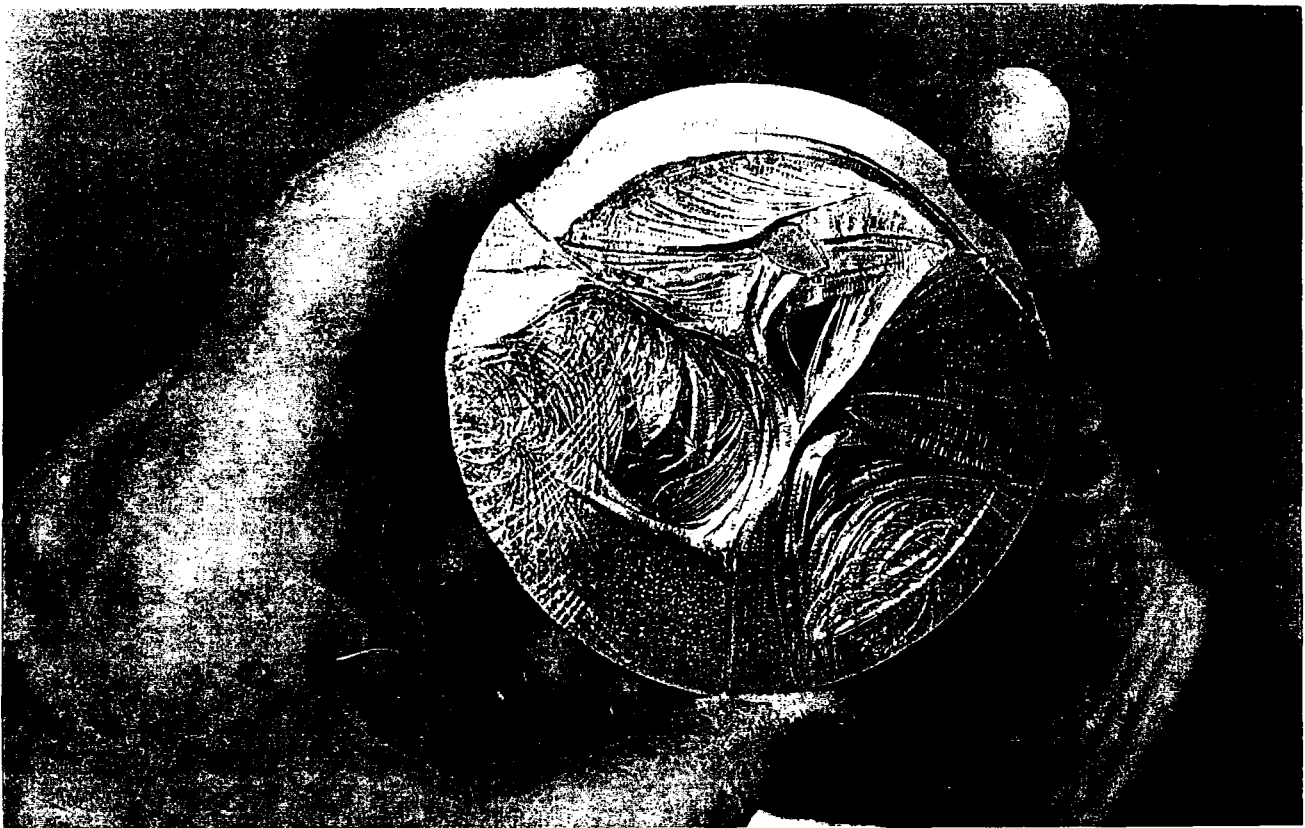
¹ Henry Jacot, groepswerk, bij de Editions Gilles Attinger, Marnière 7 te CH – 2068 Hauterive (Zwitserland) – Het werk bevat 152 bladzijden, 74 kleurfoto's, 20 W/Z foto's. Prijs: CHF 72,-- (+ zendingkosten) – Tel: 00 41 32 753 23 19 – Fax: 00 41 32 753 84 19 – e-mail: edga@menet.ch

**Wegen die meestal
tegenover hen ...
niets anders hebben
dan de zuivere ruimte ...
(Rainer Maria Rilke)**

Brons Ø 50 mm

Vrij ontwerp .
Door de firma Huguenin-Médailleurs S.A.
in 1994 aangeboden aan haar klanten als
geschenk voor het eindejaar .

Het Feest (keerzijde)

Het Feest (voor- en keerzijde)
in de stempel gesneden, brons, Ø 84 mm, 11 ex.

RENÉ HARVENT

Camille Berthot (*vertaling Willy Faes*)

Beeldhouwer René Harvent werd in 1925 te Mons geboren en overleed er op 5 augustus 2004. Deze veeleisende kunstenaar produceerde niet zeer veel maar zijn creaties waren van een uitzonderlijke kwaliteit, zowel op gebied van het concept als van de verwezenlijking. Als bewonderaar van het vrouwelijk schoon, heeft hij ons gratievolle kunstwerken nagelaten. Ontdek, onder andere, te Mons de elegante balerina van het Koninklijk Theater en « de Mooie Plebejische » in het park van de Waux-Hall. Eveneens te ontdekken in het museum voor Schone Kunsten te Tournai, een levensgrote versie van de « Danièle Dynastie », aangekocht door de provincie Henegouwen. Het gaat hier om « Danièle I », een uniek exemplaar. Maar René HARVENT was eveneens een medailleur met talent. Als jongeling verzamelde hij reeds medailles om later zelf medailleur te worden, vervolgens leermeester en uiteindelijk bezieler.

Medailleur

Van 1949 tot 1977, werden dertien medailles ontworpen waaronder de 400-jarige herdenking van de feesten van Binche, het 50-jarig bestaan van het Instituut Warocqué, het 1300-jarig bestaan van Mons en de 800-jarige herdenking van de inwijding van de kathedraal van Tournai. Eveneens te vermelden de medailles van de Promotie van de Arbeid, de polytechnische fakulteit van Mons, van Pierre HOUZEAU de LEHAIE, van J.P.M. APPELMANS en van Henegouwen. Deze medailles zijn stuk voor stuk kleine meesterwerkjes. De composities en de keuze van de symbolen zijn van een ontwikkeld kunstenaar. Zijn zin voor de details en het fijne ciseleerwerk bewijzen dat hij een perfectionist was. Niet te verwonderen dus dat René HARVENT tot tweemaal toe de tienjaarlijkse prijs Victor TOURNEUR te beurt viel (jaren 1963 en 1973).

Leermeester

René HARVENT heeft het voorrecht gehad zijn model en leerlinge Danièle DEBAY de kunst van de medaille aan te leren. Zo werden de medailles APPELMANS (1971) en Henegouwen (1974-1977) in samenwerking ontworpen en ondertekend met hun beider initialen, RH.DD.

Bezieler

Om het 50-jarig jubileum van zijn kunstenaarschap te vieren, vroegen enkele vrienden numismaten aan Danièle DEBAY, zijn muse die zelf medailleur werd, om voor die gelegenheid een tweezijdige portretpenning te ontwerpen. Zo kwam de zogenaamde SIGNORET-HARVENT medaille tot stand. In 1998 maakte Danièle DEBAY hiervan een tweede versie, SAPHO-HARVENT genoemd. Hiermee bekam ze dan voor de derde maal de Victor TOURNEUR prijs (jaren 1983, 1993 en 2003). Deze twee huldemedailles, opgedragen aan René HARVENT, werden geslagen met een diameter van 46 mm.

René HARVENT heeft ons verlaten, maar zijn oeuvre blijft verder leven.

« Giulia ASTALLIA » 1480 (?) brons gegoten diam. 63 mm
 door Pier Jacopo di Antonio Alari Bonacolsi , genaamd Antico

« Maurice ROTY » 1886 brons gegoten 65 x 48 mm
 door Louis-Oscar Roty

MEDALS AND PLAQUETTES

CALOUSTE GULBENKIAN COLLECTION

Willy Faes

Naar aanleiding van het XVIIIe FIDEM congres in 1979 te Lissabon , publiceerde de stichting Calouste Gulbenkian een kleine catalogus van de Italiaanse Renaissance medailles in de verzameling van de stichting . Deze catalogus werd samengesteld door Maria Teresa Gomes Ferreira en Maria Isabel Pereira Coutinho . Samen met deze catalogus werden veertien diapositieven uitgegeven die zeven medailles (voor-en keerzijde) uit de verzameling afbeelden . Deze catalogus was inmiddels uitgeput en in het kader van een volledige en vernieuwde inventaris , was het noodzakelijk geworden om een definitieve versie uit te geven want de eerste catalogus was immers vatbaar voor meerdere verbeteringen .

Het was de bedoeling van Maria Rosa Figueiredo , hoofdconservator van de Calouste Gulbenkian stichting (tevens FIDEM afgevaardigde voor Portugal) deze nieuwe catalogus uit te geven tijdens het laatste FIDEM congres van 2004 te Seixal . Om technische reden is dit jammer genoeg niet gelukt . Inmiddels is deze catalogus verschenen en hij is prachtig ! Niet alleen heeft Maria Rosa Figueiredo het werk van haar voorgangsters vervolledigd maar heeft zij ook de medailles van de Italiaanse Renaissance , met afbeelding , opgenomen uit de verzameling van het numismatisch museum van Portugal . Op die manier krijgen wij een volledig overzicht van de Italiaanse Renaissance medailles die in Portugal bewaard worden . Calouste Gulbenkian die niet echt een medailleverzamelaar was , had veel banden met Frankrijk en was lid van de Société Française des Amis de la Médaille (SFAM) . Meerdere van deze medailles en andere franse medailles bevinden zich in de verzameling . Voor het eerst werden ook deze franse medailles in de catalogus opgenomen .

Zowel de medailles van de Italiaanse Renaissance als deze van de Société Française des Amis de la Médaille zijn dure verzamelobjecten geworden en velen onder ons kunnen zich de aankoop hiervan niet meer veroorloven . Maar deze luxueus uitgegeven catalogus laat ons toe deze medailles te bewonderen , weliswaar alleen maar in onze bibliotheek . Een « must » voor iedere liefhebber van mooie medailles .

De catalogus met uiterst verzorgde afbeeldingen werd uitgegeven in het engels en in het portugees op 1000 exemplaren .

« Medals and Plaquettes – Calouste Gulbenkian Collection »

ISBN 972-8848-11-0

Wettelijk depot 217810/04

Prijs : 25,- euro + 9,35 euro verzendingskosten voor België

over te schrijven voor :

Calouste Gulbenkian Foundation

Banco Espirito Santo , Avenida da Liberdade 195 , 1250-142 Lisboa

IBAN : PT 50 0007 0023 0067 4430 0096 2

SWIFT : BESCPTPL

Een relatiegeschenk.

Dr. STAUTEMAS G.

Ter gelegenheid van hun 50 jarig bestaan (1918-1968) liet het farmaceutisch bedrijf Laboratoire MAUCHANT, , (rue de Birague, 14, PARIS IV) een kunstmedaille maken.

De opdracht tot de creatie van de medaille werd toevertrouwd aan **Roger R. BARON**, een franse animalier en medailleur. Geboren in 1907 te Parijs en er gestorven in 1994. Hij was leerling van Paupion en Wlérick en onderwees aan de parijsse kunstacademie (richting tekenen) de dierlijke en menselijke anatomie.

Realisatie van de medaille gebeurde in 1967 in de ateliers van de Monnaie de Paris. Ze is in het brons geslagen met een diameter van 81 mm. Het geheel is gepresenteerd in een luxe schrijn, groen fluweel binnenin en groen imitatieleer aan de buitenkant.

Opmerkelijk aan deze medaille is de zeer rijke symboliek waarmee de kunstenaar de boodschap van de opdrachtgever vertolkt. We konden niet aan de verleiding weerstaan een poging tot 'lezing' van deze symboliek te maken.

02NQ

Baron R. / 1967 Mon.de Paris / Dz – Kp – Bo – S – Ae – 81

Op de voorzijde onderscheiden we drie groepen van telkens 2 symbolen, die we echter onderling in verband kunnen brengen.

- De schaal waarrond zich een slang slingert (een symboolkoppel) is reeds sinds de oudheid geassocieerd met de farmacie. (De opdrachtgever is een farmaceutisch bedrijf.) Ze zijn de vaste attributen van de godin Hygeia (of Hygieia: schenkster van gezondheid door het hanteren van een matige levensstijl) en van haar zuster Panacea (genezing door medicijnen)
- In het tweede symboolkoppel onderscheiden we een tuiltje bloeiende planten enerzijds en anderzijds een gestilleerde destilleerkolf. Dit verwijst m.i. naar de twee pijlers van onze moderne farmacopee : enerzijds de geneesmiddelen direct uit de planten geëxtraheerd en anderzijds de geneesmiddelen resulterend uit een chemische synthese.
- Het derde symboolkoppel is moeilijker te duiden. De haan is een zeer gekend symbool voor Frankrijk. Het jonge vrouwengezicht in profiel zou, in combinatie met de haan, een moderne versie van 'Marianne' kunnen zijn. Maar een andere lezing kan het vrouwengezicht linken aan de godin Hygiea, (of Panacea) dit in combinatie met het pentagram van de keerzijde en met de schaal waaruit de slang eet. Bij de romeinen versmolten beide godinnen tot de romeinse godin Salus, de godin van het welzijn. Misschien is het vrouwenhoofd in profiel deze godin: de verpersoonlijking van de spreuk: *mens sana in corpore sano*.

De keerzijde toont, naast de identiteit van de opdrachtgever en de gelegenheid waarbij deze medaille werd gemaakt, een mannelijk naakt boven op een pentagram. De punt van het pentagram is hier duidelijk naar boven gericht wat geen twijfel laat bestaan dat we met goede krachten (signum salutatis) te maken hebben. Dit beeld is ook reeds door Leonardo Da Vinci gebruikt als onderwerp van een schilderij. De naakte, afgetrainde, atletische mannenfiguur en het vrouwenhoofd op de voorzijde verwijzen naar het ideaal van de gezonde mens die zijn fysische en psychische, mannelijke en vrouwelijke aard tot één harmonie weet te versmelten.

Samenvattend zou de boodschap die het jubilerend bedrijf via deze penning wil brengen kunnen luiden : door onze producten (medicamenten van plantaardige oorsprong of gesynthetiseerd, en hygienische voorschriften) brengen we het (franse?) volk dichterbij de beoogde toestand van geestelijk en lichamelijk welzijn.

La religion et l'humanité.

Dr. G. STAUTEMAS

In 1932 koos de vereniging "Les Amis de la Médaille" (AMA), als 60° medaille in de reeks, een artistiek zeer geslaagde medaille ontworpen door Josuë DUPON (Ichtegem 1864-5-22/Berchem 1935-O-13) en vakkundig geslagen door de firma Fonson. Zij kreeg als titel: "La religion et l'humanité".

In de verzamelcatalogus van de medailles door Josuë DUPON gemaakt, en door André Vincke samengesteld, geeft deze bij deze medaille volgend commentaar:

In dit prachtig werkstukje van een oud geworden kunstenaar ligt zijn hele visie op leven en dood weerspiegeld. De mens van goede wil (de twee onschuldige kinderen) is veilig want hij wordt beschermd door de almachtige hand van God. De wereld wordt gegeseld door oorlog en geweld (de ruiters van de Apocalyps) maar uiteindelijk stijgt over de dood heen naar zijn eindbestemming God. De wereldse macht (de slang) kan de mens niet deren zolang hij op God vertrouwt.

Persoonlijk vind ik deze commentaar nogal beperkt en doet op die manier onrecht aan dit merkwaardig kunstwerk en aan de ontwerper-uitvoerder ervan. Het is beslist de moeite waard deze medaille nader te onderzoeken op de tekenen die de kunstenaar ons wil tonen.

949A

Josuë DUPON / Fonson 1932 / Dz – Kp – Bo – S – Ae – 70

Beschrijving van de medaille.

Op de ene zijde bemerken we een grote wolkenformatie van links onder naar rechts boven met daarop, galopperend naar rechts de vier ruiters beschreven in de Apocalyps (laatste boek in het Nieuwe Testament):

De eerste ruiter met boog en pijlen: de heerszucht;

De tweede ruiter met het zwaard: de oorlog;

De derde ruiter met de weegschaal: de hongersnood;

De vierde ruiter: een geraamte met de zeis, de dood.

In die zelfde wolkenband strijdende krijgers en gevallen lichamen.

Uiterst links 2 gieren in de vlucht.

Midden boven een wolkenband met daarin : Ad vitam aeternam (Tot in de eeuwigheid). Deze wolkenband omsluit een driehoek met daarin het 'Alziende Oog' dat straalt.

Onderaan ligt een geraamte gekroond met een lauwerkrans en bedekt met een palmtak. In de afsnede: Sic transit gloria / mundi (Zo vergaat de heerlijkheid van de wereld).

Rechts langs de rand de handtekening: Josuë DUPON.

Op de andere zijde komt uit een wolkenformatie rechts gelegen een hand te voorschijn, die horizontaal in het midden van het veld naar links is gekeerd. In de handpalm zitten twee naakte kinderen (een jongen en een meisje). Langs de boven rand in hoofdletters: TUTI QUOS SERVAT (Veilig zijn zij die Hij beschermt). Onderaan in het midden een slang, die met opengesperde muil in die hand dreigt te bijten. Links daarvan het monogram van de AMA (Amis de la Medaille d'Art).

Links langs de rand: Josuë DUPON.

Poging tot interpretatie van de medaille.

Opvallend kunnen we langs beide zijden drie symboolgroepen onderscheiden met telkens één symbool dat opvallend de aandacht trekt: enerzijds de grote hand, anderzijds de ruiterstoet uit de Apokalyps. In de tijdsgeest van het interbellum in Vlaanderen bestaat er wel degelijk een verband tussen beide: zij verwijzen naar de bestraffende maar tegelijk ook beschermende hand van God jegens de mensheid.

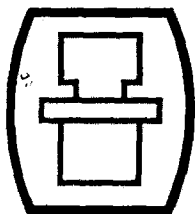
In de visioenen door Johannes opgetekend in het laatste boek van het Nieuwe Testament: de Apokalyps, zendt God allerlei gesels naar de mensheid om de uitverkoren te scheiden van de verdoemden en gaat met de uitverkoren door bemiddeling van 'Het Lam' een pakt aan waarin Hij belooft hen te beschermen. Dit wordt vrij duidelijk getoond op deze zijde van de medaille: Gods hand plaatst zich tussen het aanvallend kwaad (de slang) en de onschuldigen in de vorm van een koppel kinderen. De begeleidende tekst spreekt voor zich.

Op de andere zijde speelt een ingewikkelder symboliek. De twee gieren staan symbool voor de menselijke ziel die uit het lichaam treedt bij de dood. Twee gieren corresponderend met de twee kinderen op de andere zijde. Een skelet, getooid met de tekenen van de ijdele mens: een lauwerkrans en palmblad blijft op de aarde liggen. Zien we hier niet het vanitas symbool verschijnen dat vooral sinds de renaissance regelmatig opduikt in de beeldende kunst als getuigenis van een in die tijd zeer actuele problematiek?

De vergankelijkheid van de wereldse lusten wordt gesteld in oppositie tot de tijdloos geachte 'Schepper van het Heelal': het 'Alziende Oog' (een oog geplaatst in een driehoek met een stralenkrans omgeven dat in de maconieke traditie verwijst naar de Oppermeester van het Universum.) De begeleidende tekst: Ad vitam aeternam benadrukt deze connotatie.

Door de gesel van de apokalyptische ruiters moet de mens zich afkeren van de wereldse lusten en vermaken om zijn gedrag aan te passen naar Gods wil om zo tot de schare van de uitverkorenen te kunnen toetreden en van Gods beschermende hand te kunnen genieten.

De medailleur geeft hier blijk van een zeer gedegen kennis van de mysterien zoals die in de loge tempels van die tijd werden bestudeerd. Dit impliceert geensinds dat hij ook toetrad tot een loge gezien dit gedachtengoed in die tijd ook buiten iedere georganiseerde vereniging het gemeenschapsleven beheerste. Of het hier om een testament gaat durf ik te betwijfelen: het is eerder een synthese van de levensvisie in een bepaald tijdssegment. In die zin is deze medaille ook zeer waardevol, naast haar onbetwistbare artistieke verdienste.

MARKS OF HONOUR AWARDS
MEDALS ART MEDALS

MAUQUOY
MEDAL
COMPANY

Industrieweg 12 . B-2280 Grobbendonk . België
Tel +32 (0)14 50 79 10 . Fax +32 (0)14 51 78 81
www.mauquoy.com . E-mail medal@mauquoy.com